Door Ina van der Goot. Fotografie John van Helvert

Met de Sigma DP2x naar Londen

Als enthousiast fotograaf moet je bij een stadsreportage in Londen vooral oppassen met oversteken. In 2010 is John in Hong Kong bijna aangereden doordat hij bij het oversteken van een drukke straat in een moment van onachtzaamheid even de verkeerde kant opkeek. Daar rijden ze ook links... Er kwam een bestelbusje op hoge snelheid aanrijden en die schampte zijn arm. A close call. Dit was één van de eerste dingen dat in Londen ter sprake kwam: 'Weet je nog, toen in Hong Kong?' Kennelijk zijn er in Londen in het verleden vaker buitenlandse bezoekers bijna aangereden. Bij veel drukke oversteekplaatsen zie je tegenwoordig dat er met koeienletters 'First look right' vlak voor je neus op de straat staat geschreven. En dat helpt!

Met de Olympische Spelen aankomende zomer voor de deur leek het een goed idee om Londen als fieldtest locatie uit te zoeken. Londen is qua oppervlakte één van de grootste steden ter wereld en haar geschiedenis gaat ruim tweeduizend jaar terug. In die lange periode heeft deze stad en haar bewoners heel wat meegemaakt: grote stadsbranden, terroristische aanslagen en de pest, om maar wat te noemen. Er wonen bijna acht miljoen mensen en Londen is daarmee de grootste stad van de Europese Unie. Londen was niet altijd de hoofdstad van Engeland. In de vroege Middeleeuwen was dat Winchester. Er zijn verschillende overheersers geweest zoals de Kelten, de Romeinen, de Angelsaksen en de Normandiërs. Zij hebben ook allemaal duidelijke sporen achtergelaten. Brutus van Troje (ook wel Brutus van Brittannië genoemd) wordt gezien als de stichter van de stad Nieuw Troje, het latere Londen. Nadat hij een aantal Trojaanse slaven uit Griekenland had bevrijd leidde hij hen via Gallië naar Engeland. Dit nadat hij een visioen had gehad dat hij een koninkrijk zou stichten in een land dat door reuzen werd bewoond. Hij was in de periode 1104 voor Christus tot 1081 voor Christus de eerste koning van het latere Engeland.

Wrede Romeinen

In het jaar 43 werd de stad op de noordoever van de Theems onder de Romeinse keizer Claudius als Londinium gesticht. Het was in die periode de hoofdstad van de Romeinse provincie Britannia. Zoals de meeste verhalen over de Romeinen uit de overlevering hebben

Lachende ogen.

Handig dat kop-telefoontje...

Een verliefd stelletje bij Camden Lock.

Aan de oever bij Camden Lock zijn tientallen Aziatische en Oosterse eettentjes waar je voor 4 pond een heerlijk bord eten kunt kopen en in de openlucht kunt nuttigen, maar wel 'onder' toezicht.

zij ook hier op wrede wijze huisgehouden. Het opeisen van eigendommen van de Iceense edelen (mensen van de Keltische stam de Iceni), het geselen en verkrachten door Romeinse soldaten van talloze vrouwen, het hoorde allemaal bij de Romeinse overheersing. Een opstand volgde en in 61 werd Londinium geheel door Boudicca (echtgenote van de overleden Keltische koning) en haar manschappen verwoest. Een korte periode van wederopbouw volgde, maar de stad raakte na het vertrek van de Romeinen in ernstig verval. Daarna heersten Angelsaksische koningen over Engeland waarvan Ethelbert van Kent zich als eerste tot het Christendom bekeerde. Hij stichtte de St. Paul's Cathedral. Er was ook in die periode weinig rust, regelmatig werd Londen in de negende eeuw door de Vikingen geplunderd. Na een grote reeks veldslagen werden de Vikingen uiteindelijk door Koning Alfred de Grote verslagen. Daarna kon de stad tot grote bloei komen. Tussen 1042-1066 was Eduard de Belijder koning van Engeland en heeft Westminster Abbey laten uitbouwen tot een grote stenen kerk met daarin zijn eigen begraafplaats. In 1066 stierf hij kinderloos en vrijwel meteen werd Engeland veroverd door de Normandiër Willem de Veroveraar. Tijdens de Middeleeuwen groeide Londen in welvaart en inwonertal naar 40.000 rond het jaar 1100. Amper tweehonderd jaar later was het inwonertal gestegen naar bijna 100.000. Met het groeien van de stad steeg ook de welvaart aan de bovenkant van de maatschappij.

Foto bij zonsondergang op de South Bank ter hoogte van de Royal Festival Hall.

Financieel handelscentrum

Londen werd al vroeg een financieel handelscentrum. De Royal Exchange werd in 1565 gesticht. Maar er was ook rampspoed. De grote pestepidemie in 1665 eiste ruim 100.000 slachtoffers en door de grote brand in 1666 werd een groot deel van Londen verwoest, zelfs St. Paul's Cathedral moest eraan geloven. Er volgden diverse (zee)oorlogen, ook met Nederland: in 1665-1667 en later in 1672-1678. Tijdens die oorlogen werd aan weerskanten een groot gedeelte van de vloot verwoest. De wederopbouw daarvan was enorm kostbaar en had de Britse financiële reserves bijna volledig uitgeput. De 18e eeuw was een wat rustigere periode, toen was Londen een zeer welvarende stad en had inmiddels ook de rol van financieel wereldcentrum van Amsterdam overgenomen. Tijdens de lange regeringsperiode van koningin Victoria (1837 tot 1901) werd dit het Victoriaanse tijdperk genoemd. In die periode kreeg Engeland een voorbeeldfunctie voor de wereld als het om zeden, stijlen en modes ging. Het was de eeuw van de kuisheid. In de tweede helft van de 19e eeuw werd onder leiding van Sir Joseph Bazalgette een grootschalig rioolstelsel in de stad aangelegd. Hierdoor werd Londen de eerste stad ter wereld, waar grote vorderingen werden geboekt op het gebied van de levensstandaard en de volksgezondheid. De Tweede Wereldoorlog was ook voor Londen een heftige periode. Als gevolg van Duitse bombardementen waren er 20.000 dodelijke slachtoffers te betreuren. Na de oorlog werd Londen in 1952 en 1962 nog ernstig bedreigd door overstromingen, mede vanwege het feit dat de stad 30 cm per eeuw verzakt. Om het overstromingsgevaar zoveel mogelijk tegen te gaan werd tussen 1974-1984 bij Woolwich de Thames Barrier aangelegd. Deze waterkering is qua grootte de tweede in de wereld na de Oosterscheldekering. Woolwich in het oostelijke deel van Londen werd uitgekozen vanwege haar rechte oevers en de geschiktheid van de rivierbedding om op te bouwen.

Laag water op de Theems met de skyline van de noordoever op de achtergrond.

Doelwit van terrorisme

De status van wereldstad en hoofdstad van het Verenigd Koninkrijk bracht met zich mee dat Londen regelmatig doelwit is geweest van terrorisme. Vooral bekend zijn de aanslagen van de IRA. Londen is met een oppervlakte van zo'n 1572

De Millennium Bridge met St. Paul's Cathedral op de achtergrond.

vierkante kilometer fysiek een grote stad. De Theems loopt van west naar oost globaal dwars door het midden van de stad. De werking van de getijden hebben de Londenaren altijd zorgen gebaard, ook heden ten dage nog, hoewel die imposante Thames Barrier de stad voorlopig afdoende kan beschermen. Het algemene beeld doet misschien anders vermoeden maar Londen is een stad waar het verhoudingsgewijs weinig regent. Londen heeft een gematigd zeeklimaat en er komt ook weinig sneeuw voor. Mede door haar ‘rijke’ koloniale verleden wonen er mensen met meer dan honderd verschillende nationaliteiten. Bijna 7% van de Londenaren zijn Indiërs en zo’n 2,5% zijn Pakistanen en Bengalen. Veel van de etnische groepen komen uit het voormalige Britse Rijk. Er worden door de bijna 8 miljoen inwoners ruim driehonderd verschillende talen gesproken. In de Houses of Parliament zetelt het Britse parlement.

Architectuur

Er is geen algemene architectonische stijl maar er zijn wel een aantal hele belangrijke architecten die gebouwen met een geheel eigen signatuur hebben ontworpen. Van voor de Grote Brand zijn er nog stukken van de Romeinse stadsmuur, het schitterende Westminster Abbey en de Tower of London bewaard gebleven. Alle andere belangrijke bouwwerken zijn van na de Grote Brand. De grootste Engelse bouwmeester was zonder twijfel Christopher Wren (1632-1723). Hij kreeg de opdracht om na de Grote Brand de nieuwe St Paul’s Cathedral te ontwerpen. Het ontwerp en de bouw duurde 35 jaar (1675-1710). In de tussentijd had hij vele andere kerken en gebouwen ontworpen en vestigde hiermee zijn reputatie als grootste Engelse bouwmeester. Maar er waren in latere jaren ook andere belangrijke architecten zoals John Nash en Norman Foster. Er is geen stad ter wereld die met maar liefst meer dan honderd parken zoveel groene longen heeft als Londen. Het karakter en afmeting van al die parken is zeer uiteenlopend. Sommige parken zijn maar klein, andere (zoals Hyde Park) zijn heel groot en worden nauwkeurig onderhouden. Voor grootschalige evenementen, zoals het buitengedeelte van Last Night of the Proms en Live8 2005, zijn de grote parken ideale podia.
Hyde park is ook de plek van de wereldberoemde ‘Speakers Corner’. Oorspronkelijke was dit in het noordoosten van Hyde Park gelegen gedeelte de locatie waar de galgen van Tyburn stonden. Hier mochten de ter dood veroordeelden nog eenmaal vrijuit publiekelijk hun zegje doen voordat ze werden opgehangen. Na 1783 werd hier niemand meer opgehangen maar werd dit de plek waar mensen een praatje kunnen houden voor wie er maar naar luisteren wil. Meestal gaat het om onderwerpen uit de religie, politiek en cultuur. In plaats van het bekende zeepkistje nemen de meesten een trapje mee en kun je hier met name op zondag de meest uitgesproken figuren tegenkomen. Niet zelden mengt het publiek zich in het onderwerp en ontstaat er binnen no time pittige en vaak vermakelijke discussies.

Op het gebied van cultuur, muziek en galerieën heeft Londen heel veel te bieden. In 1908 en 1948 organiseerde Londen de Olympische Zomerspelen en aankomende zomer voor de derde keer. Hoewel dat een geweldig evenement is vonden wij het toch een beter idee om Londen voor die tijd te bezoeken. Londen heeft los van die spelen zo ontzettend veel te bieden voor een interessante citytrip dat de week is omgevlogen. De keuze

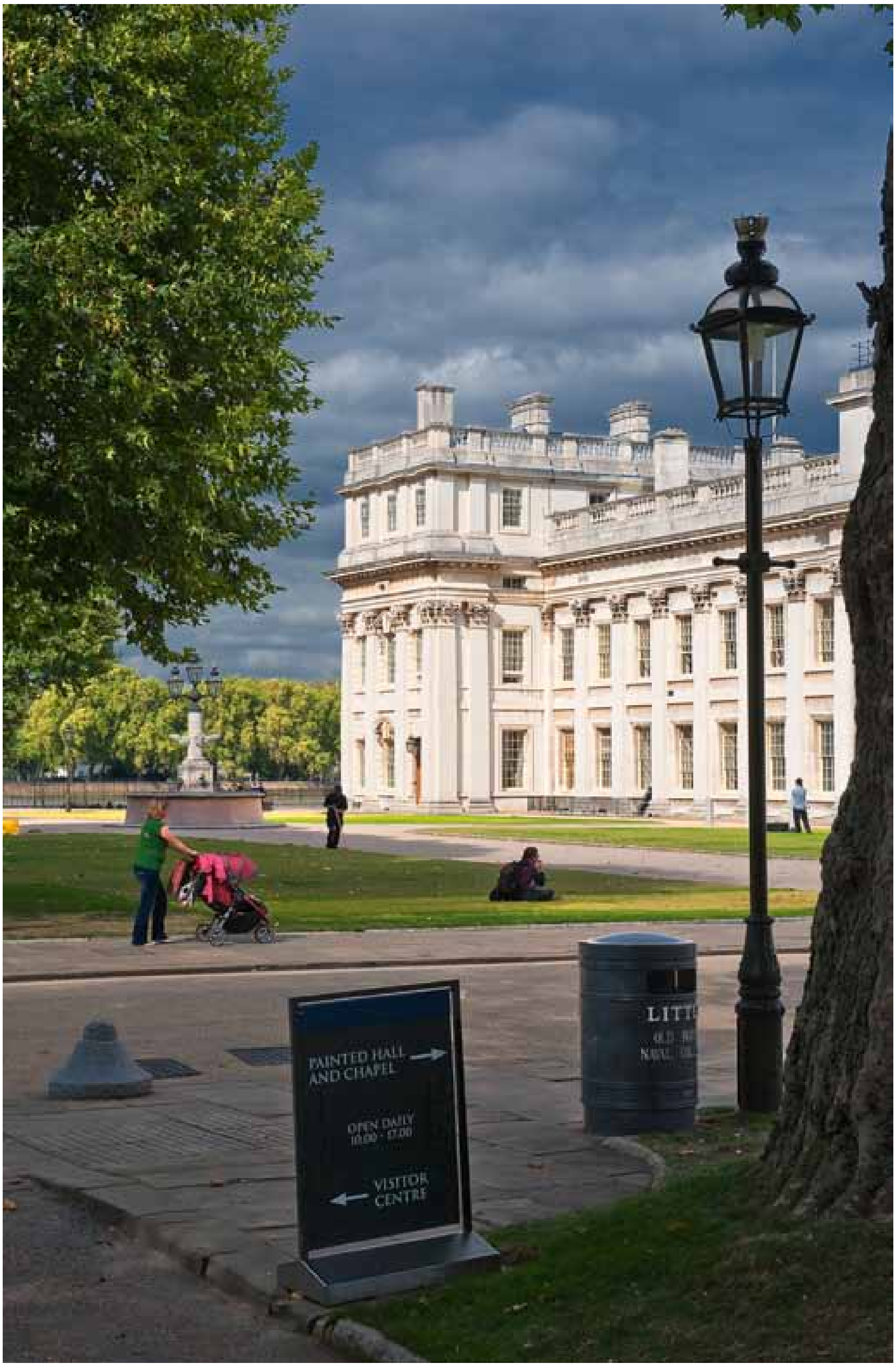

In de omgeving van The Royal Naval College kun je heerlijk rustig wandelen.

Gymnastiek op de zondag in Greenwich Park.

Op Piccadilly Circus is op straat bijna elke avond wel iets leuks te doen.

voor deze fieldtest was gevallen op de Sigma DP2x, een fijne compacte camera.

De Sigma DP2x

De DP2x is een logisch vervolg op de gewaardeerde DP2. Die camera werd destijds in een lastige markt gezet en in die situatie zijn sindsdien nauwelijks veranderingen geweest. Nog steeds is namelijk de keuze aan redelijke tot goede compact-camera's enorm en moet je als fabrikant van goeden huize komen om bij de kwaliteitsbewuste en prijsbewuste consument op te vallen. Dat de DP2x van goeden huize komt zal in deze fieldtest blijken. Het begrip 'consument' is in deze wel wat toegespitster bedoeld, want de DP2x is zeker geen allemansvriendje. Enerzijds zou een serieuze amateurfotograaf deze camera kunnen overwegen maar hij misstaat ook niet als handig cameraatje erbij voor de doorgewinterde professional. Immers, als je eens geen klus hebt (komt tegenwoordig wat vaker voor) dan is de slechts 260 gram wegende DP2x ideaal om toch altijd bij je te hebben. Je kunt er kwalitatief hele goede foto's mee maken en er zelfs nog een stukje mee filmen. Je moet echter wel wat kijk hebben op de verschillen tussen de talloze merken compactcamera's om je keuze op de DP2x te laten vallen. Qua prijs zit deze camera immers aan de bovenkant van de markt waardoor je toch die meerprijs zult willen rechtvaardigen. Bovendien maakt dit soort camera's geen deel uit van een totaalsysteem zoals dat bij dslr's wel het geval is. Daar wordt in eerste instantie een body met een objectief gekocht. Als die bevalt dan zal de fotograaf het systeem op een bepaald moment willen uitbreiden. Dan komen de vervolgaankopen en zo koop je je als het ware in in een systeem. Hoewel het switchen tussen merken bij professionele fotografen zeker voorkomt (tussen Canon en Nikon bijvoorbeeld) zal de gemiddelde fotograaf dit niet snel doen. Dat kost immers altijd veel geld. Maar dat ankertje naar een systeem heb je als merk niet met een compactcamera. Met wat kleine accessoires heb je al snel je set compleet. Hier gaat het er dus echt om of je als merk de klant volledig kunt overtuigen.

De techniek

In de DP2x zit een grote APS-C sensor (20.7 x 13.8 mm) zoals die ook in veel grotere dslr's wordt gebruikt. Het gaat om een CMOS Foveon X3 sensor met een totaal van 14.1 megapixels. Dat is ook meteen z'n allersterkste troef, want hierdoor mag je verwachten dat je met de DP2x beelden kunt maken die technisch belangrijk beter zijn dan met de talloze andere compactcamera's in dit segment. In de praktijk blijkt dit ook absoluut waar te zijn. Dat is anderzijds ook niet verwonderlijk want die DP2x sensor is zo'n zeven tot twaalf keer groter dan de sensoren die in de meeste digitale compactcamera's wordt gebruikt. De DP2x kan direct uit de camera vier verschillende JPEG formaten produceren: 2640 x 1760 pixels (high), 2640 x 1485 pixels (16:9), 1872 x 1248 pixels (medium) en 1312 x 880 pixels (low). Met de DP2x kun je ook filmen in QVGA formaat (320 x 240) met 30 beelden per seconde. Met een 1 GB geheugenkaartje kun je dan steeds 30 minuten maximaal aan één stuk door filmen. Het ISO waarden bereik is van 100 t/m 3200,

Doorkijkje historisch marinecomplex in Greenwich Park.

ruim voldoende dus voor de meeste omstandigheden. Er zit een uitstekende lichtmeter in deze camera (nadruk op het midden of spotmeting). De beelden kun je opslaan op SD/SDHC/MMC. Sluitertijden zijn mogelijk tussen 1/2000 sec. en 15 sec. De verschillen met de eerdere DP2 lijken op papier overigens niet zo groot maar komen in de praktijk wel degelijk naar voren als belangrijke verbeteringen. Sigma had de kans om een al hele goede compactcamera op een aantal punten te verbeteren en die kans is zeer goed benut. Zwak punt bij de DP2 was bijvoorbeeld de snelheid van autofocus, dit is door Sigma goed aangepakt en de DP2x is dan ook duidelijk merkbaar sneller met scherpstellen dan zijn voorganger. AFE (Analog Front End) is de benaming die je in de DP2x info tegenkomt waarmee wordt bedoeld dat de geregistreerde kleureninformatie wordt omgezet in een digitaal signaal. Mooie rijke kleuren in fijn gedetailleerde beelden zijn het gevolg.

Fijn objectief

Compactcamera's zijn vaak uitgerust met een zoomobjectief, de DP2x is dat niet. Er zullen ongetwijfeld mensen zijn die dat een 'deal-breaker' vinden maar Sigma heeft hier vanuit de beoogde beeldkwaliteit goede redenen voor. Vergeet ook niet dat Sigma een lange historie heeft in de fabricage van goede kwaliteit objectieven voor allerlei merken. Het speciaal door Sigma voor de DP2x ontwikkelde 24.2 mm F2.8 objectief (vergelijkbaar met 41 mm kleinbeeld) is dan ook van zeer goede kwaliteit! Daar zorgen onder andere twee asferische lensdelen en twee hoge index lenselementen voor. Hiermee wordt een uitstekende opnamekwaliteit gehaald. De totale bouw van het objectief is heel compact. Uiteraard is het objectief voorzien van een flare-reducerende coating in meerdere lagen. De lichtsterkte F2.8 is ook fijn voor available light fotografie in reportages. Er is minimale vertekening en weinig chromatische aberratie. Net zoals je bijna standaard een zoom-objectief op een compact verwacht, hebben we bij dslr-gebruikers een explosieve toename gezien in het gebruik van zoomobjectieven. Toch zie je ook in dat segment de laatste tijd weer steeds meer fotografen teruggrijpen op objectieven met een vast brandpunt, zelfs zonder autofocus. Dat is een rustigere manier van fotograferen waardoor je wat bewuster met beeldmaken bezig kunt zijn. Zoomobjectieven hebben uiteraard het voor de hand liggende voordeel dat je zonder van objectief te wisselen meerdere brandpunten tot je beschikking hebt. Uitzonderingen daargelaten betaal je daar qua beeldkwaliteit wel een hoge prijs voor. De meeste zoomobjectieven zitten immers vol met allerlei vormen van vertekening. Het is logischerwijs makkelijker om een zeer hoge beeldkwaliteit te behalen in een objectief met een vast brandpunt. Die vertekening bij zoomobjectieven is dan wel later in Photoshop redelijk makkelijk te corrigeren maar ook daar betaal je een prijs voor. Na de ingestelde correcties gaat Photoshop het beeld 'resampelen' waardoor je toch wat aan resolutie aan het inleveren bent. Er is dus kwalitatief nog steeds veel voordeel te behalen met een objectief met een vast brandpunt.

Foveon versus Bayer sensor

De fervente Sigma-aanhangers zijn zeer overtuigd van de kwaliteiten van Foveon sensoren ten opzichte van een Bayer sensor. Dit is natuurlijk deels een kwestie van smaak maar er zijn ook technische redenen. Je hoort 'Sigma fotografen' vaak een pleidooi houden over dat er niets mooiers en zuiverders is dan dat met een Foveon sensor elke pixel daadwerkelijk wordt belicht. Interpolatie is er niet. Hiermee zou je ook recht uit de camera een hoger dynamisch bereik krijgen dan met een Bayer sensor. Zonder per se partij te willen kiezen voor de ene of de andere sensor kun je met beide type sensoren prachtige beelden maken. Voor een potentiële DP2x koper zal die grote Foveon sensor in combinatie met een zeer goede kwaliteit vastbrandpuntobjectief waarschijnlijk de belangrijkste redenen zijn om deze camera te kopen. Om te zien is de DP2x geen opvallende bling-bling-verschijning. Het minimalistische design van deze in zwart uitgevoerde camera is een beetje recht-toe-recht-aan. De afmetingen (113,3 mm x 59,5 mm, gewicht 260 gram) zijn ideaal om 'm altijd

Grappige etalage in Soho.

bij je te hebben. De camera wordt fysiek wel wat groter als je er de optionele zoeker of zonnekap op zet. Zodra je de DP2x in je handen neemt valt meteen op dat hij zeer degelijk is gebouwd. Deze camera kan echt tegen een stootje. Vanuit dat oogpunt moet ook de degelijkheid van de statiefbevestiging worden genoemd. Bij de meeste compactcamera's is dat een deels kunststof uitgevoerde bevestiging ergens in de hoek. Bij de DP2x zit deze bevestiging recht onder het midden van het objectief en is van degelijk metaal. Ook het geribbelde stukje op de body aan de voorkant naast het objectief en achterop tussen de bedieningsknopjes draagt bij aan het degelijke uiterlijk en zorgt tevens voor een goede houvast.

Mooi display

Achterop de camera kun je de gemaakte foto's uitstekend op het 2.5 inch LCD-display beoordelen. De 230.000 pixels zorgen voor een prima beeldkwaliteit, zij het dat je het scherm, zoals bij de meeste LCD-displays, liefst een beetje moet afschermen tegen direct zonlicht. Uiteraard kun je de lichtsterkte van het display middels de toetsen regelen. Net als bij de DP2 geeft fotograferen in raw een veel beter resultaat dan jpg. Dan heb je ook maximale controle over de digitale informatie. De DP2x is in geen enkel opzicht een snel reagerende camera en is vanuit dat oogpunt meer geschikt om statische onderwerpen te fotograferen omdat je dan heel rustig kunt werken. Toch is reportagefotografie voor een meer ervaren fotograaf heel goed mogelijk mits je op situaties kunt anticiperen. Net als bij elke camera moet je even aan de menustructuur wennen. Alle bedieningsknopjes zitten op logische plekken en alles voelt degelijk en betrouwbaar aan, zo ook de ronde functieknop bovenop de camera. Je kunt filmen met deze camera maar ik moet eerlijk zeggen dat de beeldkwaliteit hier wat tegenvalt. Wat dat aspect betreft zijn er geen verbeteringen te melden ten opzichte van de DP2 en is dit zeker niet een reden om de DP2x te overwegen: het is vooral een mooie fotocamera.

Conclusie

De kleine verbeteringen die Sigma heeft aangebracht, hebben van de DP2x zonder twijfel een belangrijk betere compactcamera gemaakt. De DP2 was al goed maar de DP2x is beter. In dit marktsegment van compactcamera's is het aanbod echter bijzonder groot, en op het eerste gezicht valt het voor Sigma niet mee om zich hier te onderscheiden. Dat vraagt om een specifieke marketing zodat je aan de potentiële koper duidelijk kunt maken dat dit niet zomaar weer een standaard compactcamera is. De DP2x is echt een camera voor liefhebbers waarbij de combinatie van de Foveon sensor met het mooie 24.2 mm z'n allersterkste troeven zijn. Hiermee kun je rijk gedetailleerde beelden van hoge kwaliteit maken. De technische kwaliteiten en de degelijkheid van het ontwerp van de DP2x is ook iets waar je echt oog voor moet hebben, want het schreeuwt je niet tegemoet. Deze camera oogt met z'n minimalistische ontwerp bescheiden en dat kun je erg mooi vinden. De gemiddelde verkoopprijs die we tegenkwamen is net onder de 500 euro. Vergeleken met andere compactcamera's is dat niet goedkoop maar de vraag blijft of je dat gezien het unieke karakter van deze camera ook moet doen. Natuurlijk is de prijs-kwaliteitverhouding belangrijk maar dat is ook een erg persoonlijk aspect van een aankoop. Een aantal bovengemiddelde kwaliteiten in de DP2x zorgen namelijk wel voor een toegevoegde waarde en dan is een geringe meerprijs wel te rechtvaardigen. Met de DP2x ben je in staat om fijne details in opnames weer te geven, met name vanuit de raw-files. Hoewel er prima met de DP2x in straatreportages is te werken is het meer een camera voor bedachtzame landschapfotografie, waar bijvoorbeeld de mogelijkheden om fijne details in begroeiing weer te geven een groot goed is.

Voor meer informatie:
www.sigmabenelux.com
www.johnvanhelvert.nl ■